

WWW.UNLIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 30. ЈУНА 1896.

БРОЈ 27.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Ц е н а :

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

По члану 24. закона о устројству општина и општинских власти истиче крајем овог месеца двогодишњи рок службовања члановима суда и кметовским помоћницима у општини београдској, изабратим Јуна месеца 1894. год.

С тога суд општине београдске, на основу решења одбора општинског од 12. јуна 1896. год., буџета општине београдске за 1896. год. и члана 21. зак. о устројству општина и општинских власти, с погледом и на прописе члана 13. тачке 1. и 7. поменутог закона објављује, да ће се

НА ДАН 30. ЈУНА 1896. ГОДИНЕ

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ДВА ЧЛАНА СУДА И ТРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА.

Ко може бити биран за члана суда и кметовског помоћника, прописују чланови 29, 30, 58 и 59. закона о устројству општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (чл. 20. зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору :

1., Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне ;

2., Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена ;

3., Који су пали под стеципте за време док стеципте траје, и док се не прогласе за невинне ;

4., Који су под полицијским надзором ;

5., Који дугују држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи (члан 16. закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора. (Члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних, који на збор до 5 сати буду дошли. Од 12 часова до 2 по подне гласање ће бити прекинуто.

Чим председник збора каже да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање,) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора, (тачка 2. члана 21 зак. општ.), а од стране одбора општинског придодати су председнику збора одборници г.г. Никола Бошковић и Владислав М. Ђорђевић.

Извештавајући о овоме грађане београдске, суд их општински позива, да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 4875.

19. Јуна 1896. год.

Београд.

Секретар,

Урош Кузмановић с. р.

Председник београдске општине,

Мијаило М. Богићевић с. р.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

У свези са својом објавом од 19. Јуна 1896. г. АБр. 4875, којом је сазвао збор општински за 30. Јуни 1896. године за избор два члана суда и три кметовска помоћника за општину београдску, — Суд општински накнадно објављује:

да ће се тога дана т. ј. 30. Јуна 1896. године извршити избор само 2 члана суда и 2 кметовска помоћника,

пошто трећем кметовском помоћнику г. Стеви Јосифовићу није још протекао дво-годишњи рок, јер је он изабран 4. Децембра 1894. године када ће тек истећи његов двогодишњи рок, и до ког дана он има вршити дужност кметовског помоћника према члану 28-мом закона о устројству општина и општинских власти и према решењу Управе вароши Београда од 27. Јуна 1896. године № 15125.

О овоме се грађанство извештава ради знања.

АБр. 5132.

27. Јуна 1896. год.

Београд.

Председник
београдске општине,

Мијаило М. Богичевић с. р.

Секретар,

Урош Кузмановић с. р.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА)

Одбор општине београдске, решавајући о преносу концесије за електрично осветљавање Београда и о понуди за зајам општински, одлучио је: да се дебате о тим предметима, по стенографским белешкама, објаве.

I,

О преносу концесије за електрично осветљавање Београда од српско-француског друштва за осветљење и железнице на безимено друштво:

(Продужење)

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
држан 29. фебруара 1896. г.

Председавао председник г. Мијаило Богичевић; присуствовали чланови суда: г. Мих. П. Живадиновић и Јован Антонијевић, бележник секретар г. Урош Кузмановић; од одборника били: г. Иван Козлић, М. Милашиновић, Н. Ан-

тоновић, С. Ђ. Јорговић, Драг. Ст. Јенковић, Др. М. Поповић, Сергеје Станковић, Благоје Милошевић, Дим. До-вијанић, Сава М. Целариновић, Коста Петровић, Стеван П. Поповић, М. Штроић, П. Спасић, Сава Ковачевић, Ми-ленко Марковић, Мил. Ж. Маринковић, Дамјан Стојковић, Љуб. Марковић, Давид Були, Јарослав Безуха, Влад. М. Борђевић, Ђ. Димитријевић, Дим. Милојевић, Др. Марко Николић, Мих. Павловић, Др. Бојисл. М. Суботић.

Почетак у 6 час. по подне.

(НАСТАВАК САСТАНАКА)

Мијаило Павловић. Све ово што се говори за друштво не вреди, јер оно ни данас нема потврђене књиге, јер оно и данас води неправилне рачуне и на другом месту а не у Београду. Нити су књиге, потврђене, нити је заведено шта то до данас кошта. Трамвај и електрично осветљење вођено уједно. Општина несме да напусти своје право. Ако је Министар незаконитост једну учинио и ако су судови нешто оборили, општине се не тиче него она треба своја права да штити. Сад што су судови између акционара и тога електричног друштва и трамвајског нашли, да седнице друштва не мора бити у Београду, ја држим да је то неправилно, али је то ствар акционара и они нека чине што знају, али што се општине тиче ја мислим да општина мора да води парницу и да натера друштво да седнице трамваја буде овде. А да се неби доцније водила парница шта кошта сам трамвај ја тражим да се то сад констатује и од сад не-престано да се контролишу рачуни о његовом коштању.

Мијаило Живадиновић. Слажем се с г. Костом Петровићем с којим смо били сложни још у комисији којој је поверено да проучи ове статуте а у томе да по уговору који општина има са концесионарима они имају права да сва права уговорна на другога пренесу и о томе извести општину. Тај штатут послат је на основу уговора, на потврду Министру Народне Привреде и он је желећи да заштити општинске интересе питао општину да ли се ти штатути не косе с уговором. Ви сте поверили тај штатут комисији у којој су били правници и ја вам могу казати да и ван те комисије — и овде и свуда — нико није једне речи казао у одбрану друштва, у колико иде оно на кршење општинских права, али сад треба казати у чему је повреда тих интереса, пошто нас Министар то пита. Ми смо у нашем извештају то казали а ја ево понова наговештавам да се новим штатутом доводе у велику опасност права општине, у члану 70 уговора каже се изриком овако (чита), излази да се

само од прихода друштво има право да наплаћује, а то значи да материјал друштвени не може бити задужен, а у члану пак 20 штатута каже се да управа овога безименог друштва има права да га задужи, отуђи п т. д. На тај начин дакле они би наше право могли довести у опасност. Ја налазим сем онога предлога који смо учинили, да треба да остане ствар овако: да ми као одборници констатујемо у чему се коси штатут с општинским правима, јер по уговору уговорач има права да пренесе концесију и на другога, наравно без оштете уговорних права општине. Ми би дакле одобравајући пренос уговора у заштиту својих права имали да кажемо Министру, да он обрати пажњу друштву да оно има права да пренесе концесију на безимено друштво у потпуним границама уговора, иначе ће општина сматрати да је концесионар сам раскинуо уговор. Ми то морамо учинити, јер ако не учинимо ми ћемо по чл. 61 одговорати за штету. Што се тиче онога што г. Павловић каже, ја га потпуно разумем, али вам омет кажем да нема никога који не брани општинске интересе, али их брани онде где има права и дужност да их брани.

Што се тиче прихода њина ми по српским законима имамо права да одредимо стручне људе да им књиге прегледају и реферишу да ли се налазе у исправном стању или не, а после долази комисија да процени и по тој цени да општина предузме откуп.

Дакле ја предлажем оваку резолуцију: да одговоримо Министру да се у извесним побројаним случајевима коси штатут с уговором и да општина не може примити оваке штатуте за себе као обвезне.

Стеван П. Поповић. Ја сам зато да се прими овај извештај комисијски са оном изменом и допуном којом су обухваћене све могуће грешке које су учињене према уговору.

Мијаило Павловић. Ја држим да се баш нас тиче где ће да води и како друштво ове књиге, г. Живадиновић позива се на некаква права које имамо по српским законима. Ја то знам, али ево код тих закона шта смо дочекали. Зато су он као правобранилац општине и општина имали права да општину бране од оваквих штатута. С тога ја тражим да се друштво сузбије у границе закона а то је да мора имати седнице у Београду, на онда да се разговарамо с њима, а напуштати једно по једно право то могу чинити само људи који неће да разуму своје дужности.

ЗЕТСКИ МИТРОПОЛИТ ДАНИЛО I

и

ОСЛОБОЂЕЊЕ ЦРНЕ ГОРЕ

(ОДЛОМАК ИЗ СРПСКЕ ИСТОРИЈЕ XVIII ВЕКА)

Мото: „... Не слави писатеља, не удовољствуйи читатељей и даже не мудрости правоучителној, но тољко истинѣ, которај уже сама собою дѣлається ипаченикомъ удовољствія и пользы“. ... Карамзинъ.

ОД

ГРУПА ЈАКШИЋА

[По препоруци Академијског Савета Вел. Школе наредила општина београдска стотиним дитара].

(НАСТАВАК)

* * *

Осим дела владика Данило није очувао у историји ни једну црту, која би окарактерисала његову личност. Неумрли владика Раде прекрасно је оцртао његов положај, али му је карактеру додао махом много неодлучности и слабости.... Данило „Горскога Вијенца“ махом много

размишља. Њему, који је постао владика у 16-тој години није остало ништа, него да се потчини ондашњем поретку и вољи главара, који су тада управљали пословима. Ту није могло бити никакве сумње ни размишљања. И кад је се он могао решити да на онакав начин истреби мухамеданство; — он је онда морао бити баш врло одлучан човек. Зауоставајући се на питању: Од куда да се код двајесто годишњег младића јави такав план? — обратимо пажњу на ту околност, да је Данило ради посвећења ишао у Угарску, где га је посветио Арсеније Чарнојевић, који је у то време био одао сав свој живот на то, да дигне народ противу Турака. Сам Арсеније био је Црногорац родом из Вајица а име је Црнојевић узео да би дао себи што више значаја. Он је одмах чим је постао пећски патријарх, по смрти Максима, научен и обдарен од Аустрије старао се да побуни Србе против Турака; али Турска раздражена поразом код Беча обрати сву своју пажњу на агитацију у унутрашњости земље и тада је Арсеније морао бежати и спасти се у Црној Гори. Ми знамо, да се владика Да-

нило неколико месеца бавио у Угарској и за то се време млади владика морао налазити под утицајем свога земљака, патријарха, старог, искреног и у то време одушевљеног агитатора, који је сав свој живот био посветио ослобођењу свога народа.⁽¹⁾

Данила није било нужно фанатизовати на његову примљиву душу и млади ум, морали су благотворно дејствовати савети Арсенија и његов пример у раду. Већ у то време Арсеније је видео да га је Аустрија обманула за то је се старао да младога владоца посаветује, да рачуна само на своје силе и да не полагаје на милост своје покровитељице, Млетака, која с њим поступа исто онако, као Аустрија са Србима, који су јој се предали.

Ето, где по нашем мишљењу треба тражити зачетак идејама и плановима, којима је махом била напојена душа младога владике Данила, који је се њима био предао свом енергијом својом и служио им до краја живота. Владајући генијалним умом, меком душом и силним карактером, као прави Црногорац, он се одва-

(1) Журн. мин. нар. просвѣц. 1878. VI и 156.

Коста Петровић. Мени се чини да би смо могли да говоримо о овоме три четири дана а како су људи разних мишљења тешко да би могли доћи до каквог споразума. У корпорацији овакој као што је општински одбор бива ово: Ви сте изабрали нас као некакве вајне стручњаке и тражили да вам поднесемо извештај. Ми смо то учинили и о томе може бити говора; ако ви нама не верујете онда је незгодно да се чита члан по члан из уговора безименог друштва него да се приђе мишљењу г. Мијаила Павловића и да се каже од стране одбора, да се не допушта потврда штатута докле се књиге не прегледају. Прво би дакле по мом мишљењу имало да се изгласа ово: верујете ли ви нама и нашем извештају или ће те да приђете овоме другом мишљењу. Ја с драге воље одступа од овога и пристајем да се чита члан по члан уговора и штатута па да сви виде да ли се и у колико слажу, јер лако може бити да смо ми штогод и превидели. Да би се прекинула дебата могао би се примити предлог г. Мијаила Павловића да општина неће да приђе никаквом раду док се не прегледају књиге или ако то нећете, онда да се прими наш извештај пошто се прочита.

Мијаило Павловић. Мој је предлог да друштво покаже шта је до данас утрошило. То да се прегледа од стручне комисије и утврди право стање и тек онда да се иде даље. У исто време тражим да општина захтева да седиште друштва буде у Београду као што је то уговором предвиђено.

Стеван Поповић. Ја мислим да је наша дужност да одговоримо Министру Народне Привреде да ли примамо измене у штатуту или не. И ја сам за то да друштво има седиште у Београду, али то право ми по овоме уговору немамо.

Настас Антоновић. Правило би било да верујете комисији која је штудирала то питање и да извештај њен примите, али како су мишљења у одбору подељена ја налазим да ваља читати члан по члан и уговора и штатута па да видимо како гласи једно и друго, јер нама лежи у дужности да чувамо интересе општинске и ја не замерам него похваљујем заузимљивост г. Мијаила Павловића за штитење општинских интереса. Да би смо знали да ли друштво може да пренесе концесију на друго друштво, дали му седиште мора бити у Београду, и да ли ми имамо права да му прегледамо књиге или не — ми треба да прочитамо уговор. Најбоље би било да се ово

питање одложи за идућу седницу, па онда да се учине ова сравнења.

Димитрије Милојевић. Незгода је и несрећа што се тај уговор с почетка није направио како треба те неби ми сад разбијали главу око тога. Ја мислим да је г. Коста Петровић лепо разложио ово и да су они у комисији имајући на уму општинске и акционарске интересе дали врло исцрпно мишљење г. Министру Привреде на захтев његов. И сад остаје да Министар учини шта треба. Кад се кола изломе тешко је наћи пута, али ја сам ипак за то да се прими комисијско мишљење и да се одговори г. Министру шта ми од прилике желимо да се по овој ствари уради.

Коста Петровић. Г. Настас Антоновић казао је да има подељених мишљења о овој ствари. Бар што се комисије тиче то не стоји. Одбор у својој седници од 3. фебруара изабрао је ове одборнике да прегледају те штатуте и поднесу извештај, а то су: сад већ покојног Анту Пеливановића, мене, Настаса, Тићу Марковића и Димитрија Гавриловића. На састанцима који су по овој ствари одређени долазио сам ја један, г.г. Антоновић и Пеливановић извинили су се болешћу, г. Марковић, Гавриловић и ја нисмо ништа били решили докле одбор у својој седници од 14. фебруара није донео одлуку да се још једном позову или да се комисија допуни. Тек тада у седници у који је био г. Мијаило Павловић, Ђока Станојевић, Живадиновић и ја, — ми смо сагласно потписали овај извештај који је сад овде.

Мијаило Павловић. Ја кад сам узео штатуте и уговор о трамвају а узео и уговор односећи се на електрично осветлење и то проштудирао, видео сам да долазе у опасност општински интереси, а шта може да буде после 16 година кад се крију од нас рачуни, а кад је Министар образовао комисију да прегледа рачуне ја сам дознао да су они погрешни. Према томе ја сам могао као необавештен да се сложим са извесним мишљењем а после да га тргнем. По уговору стоји да је седиште друштва у Београду и кад једна страна оће да брани то стање, не може га друга једнострано мењати. Ја позивам општину да се постара да ту тачку уговора одржи у снази, иначе ја ћу изнети на јавност цео рад, па нека суди јавно мњење шта је ко и како по овоме радио.

Ја предлажем да се одговори г. Министру Привреде овако: Господине Министре, друштво

за трамвај и осветлење погазило је уговор са општином тиме, што је пренето седиште друштва ван Београда, и ми вас молимо да заштитите општину у томе и да га принудите да ради по уговору. Не учини ли се то, општина ће тражити судским путем да се друштво примора да уговор са општином, поштује.

Председник. Хоћете ли да решимо ову ствар вечерас или идуће седнице која ће бити сутра (чује се сутра).

Стева Поповић. Ми смо према наредби одборској прегледали зграде које су у близини и употребљиве су за општинску потребу. Између свих седам грађевина нашли смо две које одговарају правој потреби, а те су: Барловчетова и Јовановића на шанцу (чује се одложити за касније).

II,

О понуди за зајам општински:

(продужење)

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
држан 1. Априла 1896. г.

Председавао председник београдске општине г. Мих. М. Божићевић, присуствовали чланови суда: г.г. Мих. П. Живадиновић, и Јов. Антонијевић, бележко секретар г. Урош Кузмановић; од одборника били: г. г. Др. Никола Х. Николић, Давид Були, Мијаило Штрбић, Коста Петровић, Др.г. Стаменковић, Д. С. Милутиновић, М. Милашиновић, Стеван П. Поповић, Др. Воислав М. Суботић, Никола Бошковић, Сава Ковачевић, Љуб. Марковић, Дим. До-вијанић, Дим. Гавриловић, Др. Марко Николић, Голуб С. Јањић, С. Ђ. Јорговић, Сава М. Цевапровић, Др. М. Поповић, Мих. Павловић, Борђе Димитријевић, П. Антоновић, Дим. Милојевић, И. Козлић, Мил. Ж. Маринковић, Мил. Марковић, Ј. Алкалај, Благоје Милошевић, Спасоје Илић, Дамњан Стојковић, Јосиф. С. Јовановић, Свет. Н. Швабић, Влад. М. Борђевић, Михаило Михаиловић, П. Сичевић, Тих. Ј. Марковић,

Почетак у 5½ час. по подне.

(Наставак састанка)

Јосиф Јовановић Господо, Ја нећу да претпостављам овде стварност за што ми тражимо овај зајам, него ћу да говорим о зајму, који ми мислимо да учинимо. Овај зајам, који ми мислимо да учинимо, има да служи на нашу корист, онаку каку треба да извучемо, да служи у рејону наше општине и стварности у нашој општини Нећу да говорим о потреби тога зајма, на шта има да се употреби. Употреба тога зајма зависи од самих нас, и кад то зависи од нас онда имамо то распоредимо тај капитал на шта ћемо да га употребимо. Овде је главно питање, као што видите из пројекта овога тако

жује на посао крајње опасан, не имајући за собом никаквога „шанса“ за успех; — и што је изашао отуд као победилац, — то једино може захвалити својој чисто црногорској одважности и вештини којом је у тој прилици управљао.

У том између њега и пок. књаза Данила има велике сличности. — — —

У одсуству домаћих споменика, ми се за карактеристику владике Данила морамо обратити Млечима, којима је он служио и до неког степена угађао, помажући их увек против Турака, за што је добио и признање од републике, како се види из поменутих диплома.

Ево, какав је одзив о њему у извештају главног намесника Далмације **Петра Кендрамине**, од 21. окт. 1729. г. — *Казавши да Данило управља Црногорцима неограниченом влашћу, он наставља овако: „Епископ је Данило човек у вишем степену честољубив. Он није са свим наклоњен Млечима, и руководи се личним каприсом Неиритатељ је турцима по обавезама које има према религији... он није велики пријатељ вишега превасходства и ако је икад ма с каквим одредом Црногораца долазио нама*

у помоћ, то је чинио у цели не да нама послужи него да поживи на наш рачун. Он аоступа с таквом смотреношћу, да — показујући лице да ће служити вашој светлости и да Турцима неће штете чинити — он обмањује обадве стране и извлачи личне користи; користећи се неограниченом влашћу у Црној Гори, он је постао присто неопходан за пограничне државе. Подкрепљен руским златом, он је створио код Црногораца преданост к цару на штету Млетака. Неопходно је, дакле, у поступкању према њему придржавати се пређашње системе — ласкати и обећавати... Потребна је неуморна пажња, одлучност и непоколебна неустрашимост, па да се може противстати преступничким замислима овога владике.“⁽¹⁾

Тако га цртају Млечићи и они га добро цртају, како ми мисломо: — само треба пажљиво читати горње редове и тумачити их.....

* * *

Водећи непрестану борбу с Турцима имајући онакве савезнике у Млечићима,

(1) Макушевъ. Рускiй Вѣстникъ. 1869. VII. 40.

— владика Данило није стајао у добрим односима ни са пећским патријархом. На то нас упућују следећи фактови:

Године 1719-те или мало доцније, писао је он у облику упутства подгоричком проту: „...примисмо ваша која су писана мѣс. дек. 14 у којих разумесмо, што нам пишете поради тога бедника и расколника арантоса: кад је супрот њега сам Богъ стао а честити га царъ омазулио, ни ја нијему не могу бити пријатељ, ни по единому начину; но и сад и свагда хоћу да никако он не у том вилаету между вама, Ово е сад четврта година како едне аспре ја нисам от њега узео“... и за тим обећава, да ће им поставити другога „...кои тје у свему слојан бити с вама и вамъ за владу бити правилно и по закону... и с њимъ будите у единству и у одной речи“⁽¹⁾

(Свршиће се)

(1) Далматински магазин, за 1850. год. стр. 9.

рећи нашег задужења, кога видите пред собом написаног, ми идемо да се задужимо, и кад идемо да се задужимо, онда треба да гледамо, како да се задужимо. И кад га правимо, онда није само та ствар коју тражимо да само добијемо новаца, јер добити новац са претпоставком оваквих гаранција каквих ми имамо, није тешко. Него треба да добијемо зајам, ни више ни мање, него онако како треба да постигне општина београдска према своме положају. Ми, који се данас налазимо у таквом положају, у таквом тако рећи додиру у европском Истоку и задатку наше стварности, ми добијамо једну понуду за зајам, и та понуда ни више ни мање, како је ја схваћам, нецелисходна је за нас. Јер, господо, узмимо ми, кад ми добијемо понуду 86 и 66 за 100 са плаћањем 102 за 100, то износи 18 1/2% и онда шта смо ми данас? Јесмо ли ми банкрот, јесмо ли ми најгори на Истоку данас, да такав зајам закључујемо, који ће да нас бламира пред целом Европом.

Господо, да се добро узмемо у памет. Ако су јаке потребе да зајам морамо узети, онда ја сам за то, али ако ми данас предвиђамо стање у коме се ми налазимо, онда би било нецелисходно да тај зајам примамо, јер би наше понижење било толико, да би осетила не само наша општина, него цела Србија, јер би бламаш наш био толики, да ми не би знали, да смо ми на Истоку, него Бог зна где! Јер на првом месту треба имати на уму то, да су други који су после нас постали, да су они, тако рећи, постигли бољи зајам него ми. Ако би овај зајам са 86 и 66 примили онда је то таква једна ствар, да ми силазимо далеко ниже и дубље него што треба да стојимо данас на површини овога Балканског Полуострова. Ми требамо зајам, али такав какав ће да користи нашем опстанку, нашем угледу као Престонице Београда. Ако тога нема, ми ћемо да трпимо и да *шта* нам треба сносимо као грађани и житељи, а да не трпимо онај удар од страних људи који ће да се нанесе нама и нашој држави. Из тога ја мислим и тако рачунам као Србин и патриота у мојој мисли, да овај зајам који је предвиђен у овој понуди, сасвим је нецелисходан и неостварљив је за нас. И ми треба да получимо као почетници свега на Балканском Полуострову. Хоћу да претпоставим једну ствар, која се оснива на прошлости као човек, који то не познаје од године две дана у овој нашој држави, и кад нас прошлост позива да пазимо што више на углед Београда и Државе, онда немојте да се дође до тога, да нас други потсмеху *излазју*, и да кажу: морали су овако да учине. Не мојте, господо, то допустите, јер замислити 86 и 66 са 102 за 100 то је нецелисходно, то је понижавање достојанства које се не може оправдати ни нашим потомцима а камо ли нама, који се гледамо очи у очи. То је што сам имао да кажем.

(Наставиће се)

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребна је зграда за основну школу на Савинцу. Зграда треба да је толико пространа, да могу у њој бити 6 учионица. Поред тога треба да има најмање још 4 собе за канцеларије наставника и стан фамулуза; даље да има шупу или подрум за дрва, као и авлију што пространију.

Зграда треба да је здрава и у добром стању, да је видна и чиста, у опште да је употребљива за становање.

Примиће се понуда и за оне зграде у којима могу бити три учионице.

Понуде треба послати економном одељењу овог суда најдаље до 20. јула ове године.

У понуди мора бити означено тачно где се зграда налази (улица и број зграде), колика је месечна кирија и каквих просторија има.

Зграде могу бити у околини садањих зграда у којима су основне школе на Савинцу.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, позива се да до означеног времена поднесе повуду.

АБр. 4539. — Од Суда општине београдске, 28. јуна 1896. год у Београду.

ОГЛАС

Суд београдске општине, држаће ниже означених дана ове лицитације.

I

На дан 2. Јула ове године, од 3—5 сахати по подне, лицитацију за продају старог непотребног материјала (дрвенарије и гвозђарије).

II

На дан 8. Јула од 3—5 сахати по подне лицитацију за издавање под закуп киоска у парку калимегданском.

На име кауције по закључку лицитације, полаже се тромесечна кирија.

III

На дан 9. Јула од 3—5 сахати по подне, лицитацију за издавање под закуп III и IX месарских плацева, на „Краљевом“ тргу.

Кауција се полаже по 120 динара.

IV

На дан 10. Јула од 3—5 сахати по подне, лицитацију за издавање под закуп вађења камена из II пећине у таш-мајдану.

Кауција се полаже 60 динара.

Лицитације ће се вршити у канцеларији економног одељења, где се и услови могу видети.

Позивају се лицитанти, да означених дана дођу и лицитирају.

АБр. 5180, 5181, 5182 и 4926. — Од суда београдске општине, 28. Јуна 1896. год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња . . . 10.— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18.— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња . . 24.— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња . . 60.— д.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу . . . . . 7.— д.
- б) Гроб за одрасле . . . . . 12.— д.
- в) Мала гробница . . . . . 555-52 д.
- г) Велика гробница III реда . . . . 998-93 д.
- д) Велика гробница II реда . . . . 1099-93 д.
- е) Велика гробница I реда . . . . 1684-57 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра . . . . . 7-00 д.
- б) Од акова . . . . . 0-35 д.

III. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0-20 д.
- б) За незидан шпархерд . . . . . 0-20 д.
- в) За узидан . . . . . 0-40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици . . . . . 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0-10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0-75 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ Од 21. јуна до 28. јуна 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин.	пр.
	Ариџика	—	—	—	—
483	Боранија	—	—	—	—
37	Брашна кукурузна	—	—	—	—
	Вина бела (од лит.)	—	70	—	50
880	Вина црна (од лит.)	—	—	—	—
2150	Волова	45	—	40	—
168	Вуне не пране	120	—	115	—
2821	Говећине	80	—	70	—
189	Јабука	20	—	10	—
882	Јагањана	—	—	—	—
76638	Јечма нова	6	60	6	50
8443	Кожа јагњећих	—	—	—	—
2058	Коре брезове	10	50	10	—
89960	Креча	3	60	3	20
2354	Кромпира нови	10	—	8	—
2077	Крушака	30	—	20	—
275	Кудеље	65	—	60	—
23272	Кукуруза	8	—	7	60
1569	Лука црна	10	—	8	—
37	Масла	120	—	100	—
704	Масли	80	—	75	—
2218	Овса	10	50	10	—
101	Ораја	35	—	30	—
178	Пасуља	22	—	20	—
55686	Пшенице	11	20	11	—
174	Ражи	9	50	9	—
	Ракије ком. (од лит.)	1	—	—	90
	Ракије ком. меке „	—	45	—	30
988	Ракије шљ. љуте „	1	—	—	90
9930	Ракије шљ. меке „	—	45	—	30
8270	Свиња дебелих	55	—	45	—
	Свиња средњих	—	—	—	—
22840	Сена	5	—	4	—
3581	Спра	60	—	40	—
860	Сламе	2	50	2	—
2158	Угљена дрвеног	6	—	5	—
20010	Шљива сувих	12	—	—	—
2824	Сукња	—	—	—	—
10000	Цемента	—	—	—	—
2408	Поврћа	—	—	—	—
4822	Трешње и вишње	—	—	—	—
438	Кајсије	—	—	—	—
90	Минералне воде	—	—	—	—